

Balassagyarmati Törvényszék

27.P.20.079/2021/20.szám

A Balassagyarmati Törvényszék Katona Ügyvédi Iroda dr. Katona Csenge (3525 Miskolc, Dózsa György utca 12. 2/2.) ügyvéd által képviselt Felperes1 (Cím1) felperesnek – dr. Molnár Arnold (2660 Balassagyarmat, Rákóczi út 13.) ügyvéd által képviselt Alperes1 (Cím2.) alperes ellen nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 155.000.- (százötvenötezer)Ft perköltséget.

A le nem rótt 186.000.-(száznyolcvanhatezer)Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogantatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

Indokolás

- [1] A felperes 2005. március 10. és 2008. március 10. között előzetes letartóztatásban volt a letöltő Büntetés-végrehajtási Intézetben. 2008. március 10-től 2009. június 29-ig fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetését töltötte a letöltő1 Fegyház és Börtön Intézetben. 2009. június 29-től 2009. szeptember 21-ig a letöltő 2 Fegyház és Börtön Intézetbe került, majd 2009. szeptember 21-től 2013. május 27. között a Alperes1ben töltötte szabadságvesztés büntetését. 2013. május 27-től 2015. február 2-ig a letöltő3 Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben volt fogvatartásban, majd 2015. február 2-től 2015. november 25-ig visszakerült a letöltő 2 Fegyház és Börtön Intézetbe.
- [2] A felperes módosított keresetében 3.100.000.-Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni személyiségi jogsértés jogcímén, arra hivatkozva, hogy az alperes

megsértette a felperes emberi méltósághoz, személyes szabadsághoz és magánélethez való jogát. Keresetét arra alapította, hogy az alperesnél 2009. szeptember 21-től 2013. május 27-ig tartó fogvatartása során az 1 főre jutó szabad mozgástér kevesebb, mint 1,5 m² volt. A WC csak függönnyel volt elválasztva, zuhanyzás pedig nem volt minden nap biztosítva. Állandó probléma volt a csótányok és poloskák jelenléte.

Hivatkozott rá, hogy a felperes 2005-től egészen 2015. november 25-ig folyamatosan BV Intézetben volt. A felperes már 2020. novemberében keresetet terjesztett elő a Miskolci Törvényszéken tekintettel arra, hogy onnan szabadult. Amíg bent volt, személyesen is jelezte ezt a sérelmeit a BV Intézetekben, illetve Strasbourgba is küldtek kérelmet, ami 2016-ban befogadásra került. A Strasbourgi Bíróság felfüggesztette az eljárást tekintettel arra, hogy Magyarország vállalta, hogy helytáll a fogvatartási körülmények miatt. Utalt rá, hogy a Miskolci Törvényszéken előterjesztett keresetlevélben a Alperes1 is alperesként került feltüntetésre, illetve a Strasbourgi kérelem is tartalmazza a Alperes1 elleni kérelmet. Ez álláspontja szerint alkalmas volt az elévülés felbeszakítására.

- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte és elévülési kifogást terjesztett elő. Előadta, hogy a kereset előterjesztését megelőzően a felperes az intézettel szemben kárigényt nem érvényesített. Tekintettel arra, hogy a fogvatartás utolsó napja és a kereset előterjesztése között több mint 5 év eltelt, ezért a kereset elévült. Hivatkozott rá, hogy a Strasbourg felé benyújtott kereset nem alkalmas az elévülés megszakítására, továbbá a Miskolci Törvényszéken 2020-ban előterjesztett kereset is a Balassagyarmati BV Intézetben való fogvatartás megszűnésétől számított 5 éven túl lett előterjesztve. Utalt rá, hogy itt önálló alperesek önálló marasztalási kötelezettséggel vannak, így onnan számítódik a határidő, amikor az alperesnél a jogellenesnek vélt körülmények megszűntek.
- [4] A törvényszék az alperes elévülési kifogására tekintettel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes által előterjesztett igény elévült -e.
- [5] A felperes által hivatkozott jogsértés kezdő időpontjára figyelemmel irányadó polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 324. § (1) bekezdése szerint a követelések 5 év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.
- A Ptk. 325. § alapján az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.
- [6] Az a felek között nem volt vitatott, hogy a felperes az alperesi BV Intézetben 2013. május 27. napjáig volt fogvatartva, ezt követően már más BV Intézetekben töltötte szabadságvesztés büntetését.
- [7] A Ptk. 326. § (1) bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.
- [8] A Ptk. 360. § (1) bekezdése értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.
- [9] A régi Ptké. 3. § (2) bekezdése alapján a hetekben, hónapokban vagy években megállapított határidő azon a napon jár le, amely elnevezésénél vagy számánál fogva megfelel a kezdő napnak, ha ilyen nap az utolsó hónapban nincs, a határidő a hónap utolsó napján jár le.
- [10] A felperes állítása szerint az alperes a fogvatartás egyetlen napján sem biztosította az előírt egy főre jutó szabad mozgástérrel. A felperes által állított jogsértés utolsó napja 2013. május 27. volt, ebből következően 2013. május 27. napjától számítódik az 5 éves elévülési határidő.
- [11] A bíróság szükségtelennek találta a Miskolci Törvényszékre benyújtott keresetlevél beszerzését, tekintettel arra, hogy ez a keresetlevél is a 2013. május 27. napján indult 5 éves elévülési határidőn túl, 2020-ban lett előterjesztve.

- [12] A Strasbourgi Bírósághoz benyújtott kérelem nem alkalmas az elévülés megszakítására, tekintettel arra, hogy az nem az alperessel, hanem a Magyar Állammal szemben lett előterjesztve.
- [13] Az pedig, hogy a felperes a BV Intézetben jelezte a sérelmeit, nem tekinthető a nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló igény érvényesítésének.
- [14] Személyiségi jogi perben nem vehető figyelembe az a felperes által előadott hivatkozás, hogy 2015-ig folyamatosan BV Intézetekben volt fogvatartva. A BV Intézetek ugyanis a sérelmezett elhelyezést külön-külön biztosították. Mindig az adott büntetés-végrehajtási intézet vonatkozásában kell azt vizsgálni, hogy az előírt fogvatartási körülményeket biztosította -e, ebből eredően a fogvatartott személyiségi jogait megsértette -e. Ezek a körülmények minden büntetés-végrehajtási intézet vonatkozásában önállóan, külön vizsgálándók.
- [15] Mindezek alapján a törvényszék megállapította, hogy a felperes keresete elévült, így azt bírósági úton érvényesíteni nem lehet. Erre tekintettel a keresetet érdemben nem vizsgálta, kizárólag az elévülésre tekintettel utasította el a felperes keresetét.
- [16] A törvényszék a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII.23.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapított meg.
- [17] A le nem rótt 186.000.-Ft eljárási illetéket a felperes személyes költségmentességére tekintettel az állam viseli.
- [18] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Balassagyarmat, 2021. november 30.

dr. Barsi Ildikó s.k.

bíró